

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4039/2020
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Слободан Миловановић, адвокат из ..., против туженог ... „ББ“ д.о.о. ... и туженог – противтужиоца ВВ из ..., које заступа пуномоћник Драган Репић, адвокат из ..., ради предаје у посед и утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4763/19 од 20.02.2020. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4763/19 од 20.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4763/19 од 20.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 884/17 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени су обавезани да се иселе из пословног простора који је власништво тужиоца и налази се у ..., у улици ... .., на кп.бр. .../..., уписано у поседовни лист број ... КО ... и то пословног простора укупне површине 700 м², који се састоји од хале за технички преглед путничких возила, радионице, гараже, канцеларијског и другог пратећег простора, те да наведени простор предају тужиоцу у државину испражњен од лица и ствари. Ставом другим изреке тужбени захтев туженог – противтужиоца ВВ којим је тражио да се утврди да је власник пословног простора димензија 31 метар x 13 метара, који се налази у ... у улици ... .., на кп.бр. .../..., из листа непокретности број ... КО ..., укупне површине 700 м², који се састоји од хале за технички преглед, радионице, гараже, канцеларијског и другог пратећег простора, што би тужилац – противтужени био дужан признати и дозволити да ово своје право упише у катастарским и другим јавним књигама је одбијен. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 139.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је захтев за накнаду трошкова преко досуђеног до траженог износа од 195.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4763/19 од 20.02.2020. године, жалба тужених је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужених као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом тужених се заправо оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Поред тога, ревизијом тужених се указује да вредност предмета спора означена у противтужби није правилно утврђена, те да је следом тога за суђење био стварно надлежан виши суд исте врсте, а што спада у домен битних повреда одредаба парничног поступка из ког разлога се посебна ревизија не може изјавити.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени слови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 02.06.2014. године, а противтужба 18.06.2014. године. Као вредност предмета спора у тужби и противтужби означен је износ од 100.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на чинидбу по тужби и утврђење по противтужби у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем

курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић